

עין משפט
גר מצוה

צב א מ"י ס"ט מהל'
ענדים הלכה ג קמג
עשין רכ:
צד ב מ"י פ"ב מהלכ'
איקורי ביאה הל' כא
עוש"ע אה"ע סימן ד
סעיף י:

צוה ג מ"י פט"ו מהלכ
אסורי ביאה הל' כה
סמג לאזין קח טושי"ע שם
סעיף א:
צו ד מ"י שם פ"י"ב הלכה
כב כג סמג שם טושי"ע
שם:

תוס' הר מקמא

אֲדָמָה מְסוּרָה לְאֶחָד
עֲשֵׂרֶת דְּרוֹרוֹת מְסוּרָה לְיָחִיד
עֲשֵׂרֶת עֲשֵׂרֵי מַעֲמָנִי
מִה לְהֵלֵךְ נִקְבוֹת מְסוּרָה
אֶף כֹּאן נִקְבוֹת מְסוּרָה
אִי מִה לְהֵלֵךְ מִיד אֶף
כֹּאן מִיד כִּי מְסִיר
[גִּי] מְעִירֵי יוֹאֵל וְלִית
הַכְּתָא בְּיָד דְּמִיל דִּין
מִינָה וְאִיקִי בִּאֲחָרָא אֵלָא
כְּתָם מְתָנִי תְּנִן מְסוּרִים
תְּנִינִם אֲמִסוּרִים וְמִסִּיק
דְּאִסוּר עֲלֵימָא אֶחָד זְכֹרִים
וְאֶחָד נִקְבוֹת:

מוסף רש"י

באומות הולך אחר
 הדבר, אם ואם בלש
 משני אומות בלש
 (דודסון 10, תגידו)
 דם קרובין אף עמיה
 (שם) דם לאחד מן
 האומות, ששטלם שטין
 מן אומות מן ארץ ישראל
 מחסר הכיפה עמיה מן
 אחיה מן נשמה (שם)
 שבה על הכנענית
 שמה (שם) נהיה ככל
 אחיה, וזאת הדין
 לחות אריתקל אף שטלם
 בקרן מן שם משנה
 דסכין ארץ משן
 והולידו מן שטאה דסאי
 לקחור עבדו, דסדן
 אף נהר וזאת וזאת
 לחותם (שם) וגם מבני
 השושבות וגו', וזאת
 מזה משן ועדן ואחר
 שם יחי אף מחס
 ארץ ארץ סמיכותם
 שטין מן ארץ, ומס
 שקט נהר ואחר, ומס
 וגם ארץ השושבות
 לומר אף משל אומות
 לגם שטין ארץ מערב
 שטן אומות אף
 שטן שטולדים ארץ
 משין ארץ נהר נשם
 שטין מן הכנענית
 שטן חקט (שם) ומס
 משן השושבות מן חסן
 ירשם ארץ חקט ארץ
 שטן נקטם ארץ
 שטן יחי ארץ משתן
 ארץ (שם) וגו', מן
 הנורדים בארצם, שם
 השולדים בארצם, שם
 השושבות, ארץ חסן
 שטן ארצם נשם ארץ
 שטן נקטם (שם) ארץ
 ילדיו מן ארץ אומות
 משתן ארצם, שטן
 בארצם דרשית ארץ
 (דודסון 10, רלם מן
 הברית בארצם, ארץ
 ארץ נקטם ארץ משתן
 ארץ אומות וישאם
 לגם נהר שם (שם)
 שטן מן ארץ
 משתן ארץ משתן

שאלר אומות וכלו הכנים לגור
וקדשו (סו:). דין מינה ומינה
ב"ק כה וחולין קכב.) לכל דברי

הערל פרק שמיני יבמות

תיה. ולאו חלילה היא: באומות. בשבע
בשנים. לענין יוסקין וכדמפרש: לאחד
י אחת מנחה להחיותו שדיקן ליה בחר
בארננס. שאמו מארננס וילתו שם
ולא מן הגרים בארננס שגול במקום
אחר שאמו מן שאר אומות ואח"כ
בא לגור אצל אביו בארננס. דרך
אשה להיות במקומה ודרך איש לנלות
הלק הולדים בארננס ודאי אמו
מבשרה אומות אצל הארננס במקום

אחר ודאי אמו משאר אמות
ומתחברת כי מעטיהו קרה היכא
דלכו כעני: **אילנא במריא שנסא**
עמוני. וקאמר דשדין זרעם אחר
האז לחלוטו ילדה נקבה אסורה עד
ג' דורות ולא שדין לה בתר אמה
למשיבא לאתחזר דעמוני ולא עמוני:
מאי פגום שפנייה איכא. דמשמע
דשנים פגומים אלא קזה פגום מזה
הא עמוני לא פגומה מירי דעמוני
כתיב: **ולא עמוני:** אלא **בעמוני שנסא**
מלרי. דשנים פגומים ומלרית
ראשונה אסורה: **אי זכר הוא.** אט
יולד להס זכר: **שדיה בתר עמוני.**
ויאמר לעולם: **ואס נקבה היא שדיה**
בתר מלרי. וזהוהי מלרית שניה
ואסורה לישראל ולא תשדיה בתר
עמוני לישתתרו לאתחזר משום
עמוני: **ב'רנ"ב נחניס.** נכעוים
שנתיירו בערמה בימי יהושע ומתנס
עדיס לחוטבי עץ: **ושואבי מים:**
ג'רז גמר עשירי עשור. **עמוני.**
ב'ספרי מה עשירי עשור בעמוני עד
עולם אף עשירי האמור בממוז עד

עולם הלכך מה להלן זכרם ולא נקבות אף כאלו כו' **מעשירי ואילך**. דעד עשרה דורות לאסורא (בגופיה) במזמור כתיב לרא לא נמנמו מעמיו נקבות ומוריות הלא במזמור זמס ר' משמע ו' ואפילו נקבות אבל מעשירי ואילך לאסורא בג"ש דעמיו ומאזי יליף דהא לאו במזמור כתיבא הלכך היתירה נמי לנקבות מיניה יליף דלמך דון מינה ומינה דלנקמן: **הא כמאן דאמר דון מינה ומינה**. פלוגמא ד' אליעזר ור' יהושע בהעור והרועב (וחילן קב): **דון מינה ומינה**. כי גמירין מילתא ממילתא בג"ש גמירין לה כולה מילתא מינה: **דון מינה ואוקי במסארא**. לתאף דלריי גמירין לתאף דלא דרייבין מוקמין באתרא. והכא מאי גזירא שזי איכא במזמור לא כתיב עד עולם ובעמיו ומאזי כתיב) עד עולם וילפינן מזמור מעמיו בג"ש דכתיב בספרי דבי רב נאמר כאלו עשירי ונאמר למטה עשירי

אחזר דון מינה וימיה מה להלן עד
ואילך הוא דגמרינן דהא כל עשרה לא
עולם אף ממזר עד עולם ואזקי בחזרה
עלם דמייתין בג"ש אחד זכרים ואחד
זרע דבר שאי אפשר הוא: לא חיי.
לא ידע. כלל לא אפילו הוא
לא דבר צדור כמשתבח מילתא:
איש חסהלל כמחש סקר. שפוסק
עניס ושואבי מים לתנוח כדמכיר
ריוח הוא כבוד שאלו שלא נספד
האלם שם מוזיקין פועל נדקומי:
מכרס

שבועות לא) מה שהדבר נרץ ללמוד מחבירו, שאין יכול עמידתו על מקומו (ובח"ס צא ובע"ז חולין קכ"ו, שיהיו חמץ לנגמרים, שהנגמרים היו משמשין לחמץ חומצי על

כחנא לא שנו אלא רובו אבל
שאני עובר דהיינו רביתה כי
א"ר יוחנן ¹⁶באומות הלך אחר
הלך אחר פגום שבשניהם
אחר הזכר כרתניא ¹⁷מנין
ומות שבא על הכנענית והוליד
זאי לקנותו כעבד שנאמר וְגַם
יָסָד הַגֵּרִים עִמָּכֶם מִזֶּה תִּקְנוּ
מִן הַכְּנַעֲנִית וְשָׂאָה עִלְיָהּ
אֶתֶּם

[illegible]

ר' כהן עד עולם: ר"ל סדר כמאל
אף כהן זכרים ולא נקבות מדור עשירי
יגיע ואוקי באתר דון מינה מה להלן עד
דכתיב ממזר מוס זר הכי נמי עד ע
לסוף: אחר: מי יסן לי דור שלישי. כל
"מי הוא ודורו"מיה דלא מיטעמי ביה
יורי אינשי חזי עפי לא חי דכיון ד
המס. כלומר אינשי ראוין לבא בקהל
קין להם מזון לגבעונים שהיו חוטאים
מים לבית אלהי: קבע. הקדוש
ר': כאשר משפטו. במקום שדנים

מִן הַנִּשְׁתַּחֲוִי
וְעַתָּה יִשְׁתַּחֲוֶה
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

שליש: ואם חרגו.
מיניה והשיב להם
ועוה היה משיב להם
לזה לרבי אליעזר
שפרק העור והרטוב
וארצה לגרר להם
זיה דרבו לדחות
ליום כדלשכתן צפ'
הק דף קה. פ. :

יוליד בן שאתה רשאי לקנות בו
 בארצכם ולא מן הגרים בארץ
 מאי אילימא במצרי שנשא עמו
 ולא עמונית אלא בעמוני שנש
 אי נקבה הוי שדייה בתר מצ
 דון איסור עולם אחד זכרים
 לאחר עשרה דורות מותרת
 להלן נקבות מותרות אף כאן
 מיד כי אהני גזירה שוה מעט
 ויאסורין איסור עולם אחד ז
 מר דין מינה ומינה הא כמאן ז
 בי אליעזר ממזרת לאחר עשרד
 ויאסורין אלמא קסבר ממזר
 ויהא אגן תנן ממזרין אסורין
 ופרשא לי מיניה דרב יהודה דיד
 תלתא דרי חיי ופיי לא חיי ה
 יממזרא הוה בכי ואייל אמר לי
 ימיני דוד גור עליהם שנאמר
 עונים לא מבני ישראל הכה
 רעב בימי דוד שלש שנים שנה
 וברי עבודת כוכבים יש בכס ד
 להם ועצר את השמים ולא יר
 הם שמה עוכרי עכירה יש בכס
 אשה וזנה היה לך וגו' בדקו ולא
 בריבים יש בכס ואין נותנין ד
 כמיתא שקר בדקו ולא מצאו אסמ
 ת פני ה' מאי היא אמר ריש לק
 אליעזר אתיא פני פני כתיב הכא
 לו כמשפט האורים לפני ה' ויאמ
 ת הגבעונים אל שאול שלא נספ
 גבעונים וכי היכן "מצינו בשאווי
 ר הכתנים שהיו מספיקין להם
 א חבע אל שאול שלא נספד כו
 דאמר ריש לקיש מאי דכתיב
 פעלו באשר משפטו שם פער

וְיָרַד לְמִטָּה עַד עוֹלָם אֶף שְׂעִיר הָאֵמָּה
 עוֹלָם וּמִינֵהּ מֵה לֵהֲלֹךְ זָכִירִים וְלֹא נִקְבְּלוּ
 בְּגִ'ס: וְהָיָה דִּין סֶכֶר לֵה כִּמְיָד דִּין מִן
 יְרִיעוֹת דְּקָרָא אֶחָד זָכִירִים וְאֶחָד נִקְבְּלוּ
 נִתְּנִי וְכֵן יִשְׁקָר וְיֵשׁ שִׁמְרָם לֵב בְּלֵשׁ
 יֵשׁ בְּדִירוֹתָיו: מִמּוֹר דִּידֵי, לֵלל בְּדִירוֹ
 דִּידֵי: וְלֹא יִשְׁקָר עַד מֵלֶךְ דְּרִי. וְכֵן
 כְּדִכְחִיב וְהַנְּכַנְּסִים לֹא מִכְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְעִירִית גִּשְׁמִים: כִּהְיִים הָיוּ מִסְפִּי
 אֶחָד מִכֵּס חוֹטְעֵי עֲלִים וְשׂוֹחֲזֵי
 חֲבֵצֵי בְּפִירְעוֹתֶיהָ דְּשִׂאֻל אֲשֶׁר הָמִית

והיה זהו דבר למדתי מחבריו אף לכל דבריה נלמד ממנה

מסורת הש"ס

(א) קדישין סוף (ב) ג"ז סוף:
 מיטה ג' (ג) ולעיל סוף:
 ושי"ג (ד) ובי"ק כה:
 משהררן עה: משימות לא:
 וכתוב סוף: מנחם סוף קו:
 חולין קכ: נדה סוף:
 (ה) וע"י חוס' לקמן עט:
 ד"ה ותחית' ומסמסות
 מכות סוף: ד"ה חלו:
 (ו) כ"ק קט"ט (ז) ודברים כג:
 (ח) ודברים כג, (ט) ומלא' כג:
 ג' (י) ורש"י חז"ל, (יא) ולעיל
 ע"ה: (ל) ודברים כג.

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רש"י (המשך)

- ובענין שבועות לא ידון
מיעה ואוקר בהתארה דון
עיקר הדבר ללמוד מחבירי
אצל לשאר דברים שחלש
מואל דינו מפורסם בו ויחלש
יכול ללמוד מיעה ויחלש
דבר מדבר ואיך לך
ללמוד מחבירי, המענין
בחקיקי ואל תשניס
במחירי (סודות דין שם)
כלומר לשאר שאלות שם
והנחתו מפורסם, המענין
ללמוד מיעה, יחלש מחבירי,
וספקיקן ללמוד מיעה ומחבירי
ושלש מיעה ויחלש מיעה